

henhavn. Hvad der er Aarsagen til denne
 Neglæggelse af Brænderier, har et æret Med-
 lem (Brasch) nylig droftet, men jeg tror, at
 det ved en anden Del af vore Forhandlinger
 om denne Sag vil komme stærkere frem, og
 at det vil være hensigtsmæssigere at drofte det
 der. Hvad jeg dog allerede nu vil tillade mig
 at fremhæve, er, at jeg har ladet undersøge,
 hvorledes Forholdet i denne Henseende stiller
 sig sammenlignelsesvis i 2 Aar af et vist
 Tidsrum. Det første Aar er 1854, hvorfra
 man har fuldstændig Oplysning i denne Hen-
 seende; det vil erindres, at der ved den Tid
 var foregået en temmelig stor Forandring
 med Brændevinsbestatningen, hvis Indflydelse
 jeg senere skal komme tilbage til. Det andet
 Aar er 1871, og Tidsrummet omfatter altsaa
 17 Aar. Det viser sig da, at der i Kjøben-
 havn og de øvrige Kjøbstæder i 1854 var 448
 Brænderier i Drift, medens der i 1871 kun
 var 292. Det ses altsaa, mine Herre, at
 Tallet er gaaet ned til omtrent $\frac{2}{3}$ af det,
 som det var for 17 Aar siden. Paa Landet
 er Forholdet det, at der i 1854 var 39
 Brænderier i Drift, og at der i 1871 er
 28. Det er altsaa forholdsvis ikke slet saa
 stærk en Nedgang, der har fundt Sted i
 Brænderierne paa Landet som i Brænderierne
 i Kjøbstæderne. Jeg tror nu, at Aarsagen
 dertil vil ligge paa et noget andet Punkt,
 end et æret Medlem (Brasch) nys omtalte,
 men det tror jeg ikke, vi behøve nu at drofte.
 Kun det vil jeg altsaa fastholde, at deraf, at
 endel Brænderier ere blevne nedlagte paa
 Landet, kan man ikke slutte, at det forholds-
 vis har været mindre heldigt at have Brænde-
 rier paa Landet end i Kjøbstæder. — Men
 tænker jeg mig nu, at det er det Thing allige-
 vel vil finde, at der maasse kan være noget
 Grundet i den Betragtning, at man i det
 Hele ikke kan tilraade Landboerne eller opmun-
 tre den til at drive Brænderier, saa forekom-
 mer det mig dog, at det herefter vilde være
 en mindre rigtig og god Fremgangsmaade med
 Udvalgets Flertal at sige, at den hidtilværende
 Bevillingsmyndighed skal falde bort, og at det
 skal være fuldkommen frit at anlægge og drive
 Brænderier for den Del af Landet, som ligger
 i en vis Afstand fra Kjøbstæderne. Thi, dersom

det var Meningen, at man støttet paa disse
 Præmisser, vilde afholde Solf fra at oprette
 Brænderier paa Landet eller maasse indskræpe
 Regeringen en stærkere Brug af sin Bevil-
 lingsmyndighed, saa maatte man jo ikke give
 Forholdet frit. Nu er der kun det ene Baand,
 som i de senere Aar ganske vist har været
 meget svagt, nemlig at man skal erhverve
 Bevilling til Anlæg af Landbrænderier. Dette
 Baand tages bort ved Udvalgets Flertals
 Forslag, og det bliver sagt, at indenfor
 $1\frac{1}{2}$ Mil fra Kjøbstaden er Afgangen
 til denne Næring frit. Det synes mig
 altsaa, at der mellem Udvalgets Præmisser og
 dets Konklusion er en vis Uoverensstemmelse,
 som jeg ikke rigtig kan forstaa, og jeg tror
 da ogsaa, at det slet vil fremgaa, at Hoved-
 tanken hos Udvalgets Flertal egentlig er den
 at forhindre, at Brænderier skulde kunne an-
 lægges i en vis Nærhed af Kjøbstæderne.
 Dette er altsaa Hovedspørgsmaalet i denne
 Sag. Nu har et æret Medlem sagt, at
 han fandt det saa rimeligt, at Kjøbstæderne
 efterat de ved Næringsloven af 29de Decem-
 ber 1857 havde lidt en saa betydelig Ind-
 skrænkning i de Rettigheder, som de hidtil
 havde haft i visse Retninger af Næringsdrift,
 holdt paa dette, og jeg vil dertil svare, at
 det vil jeg heller ikke fortaenke Kjøbstæderne
 saa meget i; men Sagen er jo den, at Ud-
 valget jo netop vil forandre det, som Kjøb-
 stæderne i denne Henseende have haft. Man
 maa nemlig huske paa, at der — som det
 er det Ordfører meget rigtig har oplyst om
 — ved Loven af 29de December 1857 er
 fastsat visse Grændser med Hensyn til Han-
 del og Haandværk, men at der med Hensyn
 til Fabrikdrift ikke er draget noget Belte
 omkring Kjøbstæderne undtagen netop med
 Hensyn til Brænderidrft. Med Hensyn
 til Anlæg af Brænderier bestaa frem-
 deles de tidligere gjældende Regler, og disse
 Regler ere følgende: at Regeringen kan give
 Bevilling til at anlægge Brænderier paa Lan-
 det, men at, dersom det er indenfor 1 Mil
 fra den nærmeste Kjøbstad, da maa det ske
 under særligt Hensyn til Kjøbstaden. Nu
 vil det altsaa ses, at naar Udvalget gaar til
 en Forandring, hvorved det for det Første ud-